

Tuult tiibadesse koolilõpetajad!

Foto Arvi Veelmaa kogust

Rakke Gümnaasiumi lõpetasid hinnetega „4“ ja „5“ Nele Kasemaa, Kairi Lillemets, Kadri Remmet, Kersti Kõlu, Janne Orasi, Minna Sillamaa, Reelika Uudla, Sten Vahermets, Kadri Vares. Õpetaja Leonore Meerja

Foto Arvi Veelmaa kogust

Rakke Gümnaasiumi põhikooli lõpetasid hindega „5“ Laura Pruul, hinnetega „4“ ja „5“ Mikk Altermann, Kadi Jaansen, Lauri Kanarbik, Maria Kiigemägi, Rauno Kõlu, Lee Laanemäe, Mailis Paas, Liisi Remmet, Kristin Rääk, Sander Sepa, Hendrik Tamp, Karl Tälli, Egle Aul, Hedith Elva, Renno Kalda, Maarja Maasing, Ott Meos, Sandra Mäeots, Regina Pedo, Reio Pillaroo, Maarja Räni, Mihkel Saamere, Madis Salus, Asso Takk, Elger Truu, Rauno Uudla, Simo Vahermets. Õpetaja Mari Lepp

Salla Põhikooli lõpetasid

**Angela Pohlak,
Helena Lõune,
Gerli Princken,
Anni Ausmees,
Piia Laur**

**õpetaja
Helja-Reet Traks**

*Tuulevaiksel ööl
tean, mismoodi lööb
udukell su laevaninas,
paigal püsib aeg.
Tuulevaiksel ööl
süda kiirelt lööb.
Oodanud sind olen kaua,
veidi jäänud veel.*

*Sulle tahan hüüda juba veel ja veel ja veel.
Tuulesuund on nord, nüüd on minu kord teha
torni sinu südames.*

Iga peoline teab, milline ootus ja ärevus oli muudkui oodata ja oodata, millal ükskord saabub see aeg, kui ühendada jõud ja tulla kokku, et ühes hingata.

Üheshingamise PIDU!

25. üldlaulupidu ja 18. tantsupidu on selleks korraks läbi. Suurest peost said 864 koori ja 534 tantsurühma seas osa ka Rakke naiskoor, Rakke GM lastekoor, kultuurikeskuse 7.-9. kl segarühm, C-segarühm ja Rakke naisrühm. Juhendajad olid tubliit vaeva näinud, et üldse nii kaugele saada, sest sõel peole pääsemiseks oli tõesti tihe.

Linnas töö tantsijatel alles algas. Kõik kodus õpitu oli vaja ringi seada ilusateks mustriteks, mis tantsumurul kenad välja nägid, kuid sellegagi said nad suurepäraselt hakkama.

Tantsupeo etendused läksid kõik täissaalile, kui nii võib öelda. Oli meeliliigutav, südamlük tantsupeo etendus.

Lauljate tihedal proovipäeval, reedel anti veel viimane lihv lauludele ikka liigikaupa ja siis jälle üheskoos. Rakke naiskooril oli võimalus osaleda laulupeo tulevalves Admiraliteedibasseinis. Kogu kooriga mahtusime laevale Ruhnu Karu ja lasime lauludel merelainete rütmis kõlada. Rongkäigus jäi silma rahvarohkus ei mäleta sellist inimmassi varasematel aastatel. Oli kena vaadata, kuidas

kollektiivid marssisid sini-must-valgete lippude all. Needsamad lipud kaunistasid laulupeo kaare all lauljate ridu. Osalejate rohkus tõi kaasa ka kontserdi nihkumise 1,5 tunni võrra ja lisaks veel vihmasadu, mis rahva meelepaha välja kutsus. Tegelikult oli 1. kontsert ilus kava poolest, natuke tõsine küll, kuid täiesti kuulamiseks. Teine päev oli see-eest jälle päikesepaisteline - küll mõne vihmasagaraga, aga kõik õnnestus suurepäraselt. Lauljaid oli nii palju, et ega aru ei saanud, kus lõppesid lauljad ja kus algas publik. Rahvahulgas liikumine oli ka raskendatud, sest rahvast oli murdu. Ja see lainetus, nn üheksas laine, mis laulukaare alt

üles mäetippu ei tahtnud lõppeda, oli mõnus vaatepilt.

Suur tänu ringjuhtidele Riina Gullile ja Andi Einastele nähtud vaeva eest! Tänu ka lauljatele ja tantsijatele, tänu kellele õnnestus laulu- ja tantsupidu Tallinnas.

Üheshingamise pidu õnnestus täielikult ja jääme ootama uut võimalust osalemiseks järgmisel peol. Selleks „pind päkka“ ja „okas kurku“!

Rene Põllumaa

Naiskoori dirigent, kultuurikeskuse juhataja

... ja möödas Ta ongi!

Jah, nii lihtne siin maailmas kõik ongi... kõik lõpeb millalgi. Kui meenutada, kuidas Ta alguse sai, siis peab ajas päris hea jupikese ehk siis oma paar-kolm aastat tagasi minema ja alustama ideest.

Meie nii kaugele ei lähe. Meie hakatus oli eelmise aasta septembris, kui naisrühmaga treeninguid alustasime. Oi neid valatud higipiisku, mille sekka tuli ka ehtsaid valupisaraid. Oi neid selga sirgeks sundivaid,

käte liikumist kujundavaid, suud kinni hoidma ja mida iganes veel käsklusi. Üle Eestimaa tegelesid paljud just sellesama ettevalmistusega.

Esimene ülevaatus, mis oli küll julgustav, kuid veel mitte midagi lubav. Jälle töö, töö, töö, nii oma keha kallal kui ka sammustiku täpsustamisel. Ning siis teine ülevaatus, kus, julgen tunnistada, nägin täiesti uut kvaliteeti! See süstis lootust ja enesekindlust.

Ning lõpuks teade oleme pääsenud peole! Olin nagu raske eksami läbi teinud koolijüts, kes saab teada hea tulemuse.

Kuid siitmaalt algas ka uus toimetamine. On teada, et kenade väljakujooniste saavutamiseks seatakse sageli ka tantsusammud veidi teise ritta...

Uskusin, et naised saavad muudatustega hakkama! Kuigi need muutused tekitasid alguses segadust ja ehk panid nii mõnegi ohkama, et no milleks ja kas ikka oli õige, et võtsime seda valu ja vaeva ette. Lihtsam oleks juba valmis tulemust televiisorist vaadata...

Ja siis oligi ta käes... kõigepealt treeningud omal väljakul, ühtesulatamised suurel staadionil. Juba proovide ajal hakkas suur emotsioon vaikselt tuure koguma. Mõne numbril ajal jooksid sipelgad üle selja ja ihukarvad tõusid püsti...

Ning lõpuks kontserdid... viimseini välja müüdnud piletid igaks etenduseks... lehvivad lipud, kurku tõusnud klomp, mis silmist pisarad välja surub ... ja etenduse lõpul püsti seisev ja aplodeeriv publik... kõik see tekitas väga võimsa emotsionaalse kulminatsiooni. Enam polnud kahju ei kulutatud ajast ega valatud higist. Hea oli olla osake Temast.

Aitäh kõigile, kes aitasid Teda üles ehitada! Aitäh ka neile tantsijaile, kes seekord lõppvaatusele ei pääsenud!

Jää hüvasti, "MERI" - 18. tantsupidu.

Andi Einaste

Tantsujuht ja võtan julguse siia alla kirjutada tantsupeo lavastusmeeskonna nimel

On möödunud mõned päevad „ÜhesHingamise“ tantsupeost

Meeldivate emotsioonide taustal unustad ära oma päikesest põlenud ninaotsa, rakkus jalad ja lainete tegemisest väsinud põlved. See tunne, mis tekib sellise tantsijate ja pealtvaatajate hulga sees, on nii võimas, et annab positiivse laengu edaspidisteks tegemisteks.

Kogu tantsupeo etendus oli läbimõeldud, põimitud ilusate Jaan Tätte vahepaladega, mille tulemusel sündiski unustamatu lugu mereäärse rahva tegemisest.

Rakke naisrühm tänab oma juhendajat Andi Einastet, Rene Põllumaad ja kõiki teisi tantsijaid!

Hingasime kuus päeva ühtemoodi

30. juuni ehk esimese trenni hommikul tuli laadida oma kompsud bussile ja hakata sõitma Tallinna. Õhkkond oli meeliülendav ja ilm

soosiv. Tallinna jõudes oli paljudele seltsilistele ööbimispaik (Tõnismäe Reaalkool) juba tuttav kahe aasta tagusest noorte tantsupeo ajast. Pakkisime oma asjad klassis lahti ning tõttasime sööma. 7.-9. klassidel toimusid trennid Wismari staadionil, C-segarühmadel A Le Coq'i abiväljakul. Päike kiirgas põletavaid kiiri meie poole. Ilma kaitsekreemita oleksime me kõik õhtuks süteks kõrbenud. Tekkis suur veepuudus, sest varusid oli vähe ning ka see vähene muutus kuumuse käes keevaks. Kuuma päikese all pööraselt jalgadega tatsates saatsime esimese kuuma trennipäeva mööda. Õhtul koolimajja jõudes rutati poodi ja klassinaabritega tutvuma. Une saabudes mahutati end külge kõrval magama.

Teisel päeval teadsid juba kõik, et veevajadus trennides on suur. Wismari staadionil olevad noored käisid end vahepausidel staadioni kõrval olevas basseinis jahutamas ja veepumba juures pritsimiseks vett hankimas. A Le Coq'i noored tegid samal ajal viimaseid samme abiväljakul selleks, et

õhtul juba Kalevi staadionil kõikide rühmadega edasi treenida. Õhtu oli just 7.-9. klasside jaoks pikk ning tagasi koolimajja jõuti väga hilja.

Kahe päeva jooksul oli päike teinud ka oma töö ja hommikuti tulid koolimajas vastu väga unised ja päikesest pruunid ning põlenud tantsijad.

Neljapäeval nähti kõvasti vaeva selle kallal, et reede õhtul saaks pakkuda rahvale meeliülendavat showd. Tantsima sel päeval nii palju ei pidanud kui eelmistel, sest joonised oli vaja võimalikult perfektseks lihvida. Päev venis veel pikemaks kui eelmised.

Neljapäeva hilisõhtul oli meie rühmal võimalus olla „Ruhnu Karul“ tulevalves. Laeva

